

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/849/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215856
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6612215856.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Dušana Ďuriana a sudkýň JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Renáty Deákovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného právnym zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorého pred súdom koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 10C/135/2012-94 zo dňa 09.04.2014, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania, ktorým sa voči odporcovi domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. udelením poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty (prvý výrok); náhradu trov konania odporcovi nepriznal (druhý výrok). Okresný súd v priebehu konania spojil osem vecí rovnakých účastníkov na spoločné konanie, ktoré ďalej viedol pod sp. zn. 10C/135/2012. Okresný súd vykonal dokazovanie pripojenými exekučnými spismi týkajúcimi sa jednotlivých spojených konaní a zistil, že (1) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/179/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 14Er/371/2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 13.05.2009 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 22.10.2009; (2) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 10C/155/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 14Er/369/2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 13.05.2009 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 13.10.2009; (3) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 10C/189/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 17Er/489/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 10.05.2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 09.08.2010; (4) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 10C/186/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 17Er/736/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 16.07.2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 21.09.2010; (5) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 10C/135/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 6Er/870/2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 16.09.2009 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora

vykonaním exekúcie dňa 03.12.2009; (6) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 10C/192/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 6Er/890/2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 25.09.2009 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 17.02.2010; (7) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 10C/188/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 14Er/370/2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 13.05.2009 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 22.10.2009; (8) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 10C/140/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 14Er/442/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 10.03.2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 26.08.2010; okresný súd zdôraznil, že exekučným titulom bol vo všetkých prípadoch rozhodcovský rozsudok a konštatoval, že exekučný súd síce nedodržel zákonnú pätnásťdňovú lehotu na rozhodnutie o žiadosti o udelenia poverenia, ale neurobil tak svojvoľne, pretože dôsledne skúmal splnenie formálnych a materiálnych predpokladov pre vedenie exekúcie; okresný súd preto dospel k záveru, že v rámci uvedeného postupu exekučného súdu nedošlo k prietahom v konaní, pretože uvedené obdobie bolo potrebné na preskúmanie formálnej a materiálnej vykonateľnosti navrhovateľom predloženého exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) z hľadiska ustanovení na ochranu spotrebiteľa. Okresný súd uzavrel, že nemal preukázaný tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti odporcu za škodu a svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 3 ods. 1, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1 a 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1, 2 a 3 a § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a § 44 ods. 2 Exekučného poriadku; o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ včas odvolanie. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Vyjadril názor, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Trval na osobnej účasti jeho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Okresný súd nemohol rozhodnúť vo veci samej, pretože v čase rozhodnutia nebolo ešte právoplatné uznesenie o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania. Okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam odporcu ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Tvrdenia okresného súdu o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešponujú s časovými úsekmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania a okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaoberá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhmi na začatie konania sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. udelením poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty; navrhovateľ navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnymi exekučnými spismi okresného súdu. Uznesením č.k. 10C/135/2012-25 zo dňa

05.09.2013 spojil okresný súd konania vedené pod sp. zn. 10C/135/2012, sp. zn. 10C/189/2012, sp. zn. 10C/186/2012, sp. zn. 10C/192/2012, sp. zn. 10C/188/2012, sp. zn. 10C/155/2012, sp. zn. 10C/140/2012 a sp. zn. 14C/179/2012 na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. 10C/135/2012; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.09.2013. Priamo v návrhoch na začatie konania vzniesol navrhovateľ námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevyvlúčil (zákonného sudcu nevyvlúčil ani v jednej zo spojených vecí). Okresný súd doručil návrh navrhovateľa odporcovi na vyjadrenie; obidvom účastníkom konania doručil písomné poučenie účastníka konania okrem iného aj podľa § 120 ods. 4 O.s.p.; vyjadrenie odporcu k návrhom riadne doručil právnemu zástupcovi navrhovateľa prostredníctvom pošty. V priebehu konania doručil navrhovateľ okresnému súdu návrh na prerušenie konania do rozhodnutia ústavného súdu o jeho sťažnosti proti konkrétnemu rozhodnutiu nadriadeného súdu o nevyvlúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci; okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania právoplatne zamietol osobitným uznesením č.k. 10C/135/2012-56 zo dňa 17.12.2013, ktoré odvolací súd potvrdil uznesením č.k. 15Co/185/2014-75 zo dňa 12.02.2014. Na prejednanie veci samej nariadil okresný súd pojednávanie, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu navrhovateľa a zástupcu odporcu; pred pojednávaním doručil navrhovateľ okresnému súdu žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu tvrdeného porušenia zásady neustrannosti súdu a sudcu; okresný súd žiadosti navrhovateľa o zrušenie nariadeného pojednávania nevyhovel a osobitným uznesením vyhláseným do zápisnice o pojednávaní nariadil pojednávanie v neprítomnosti zástupcov účastníkov konania; vykonal dokazovanie pripojenými exekučnými spismi, vyhlásil dokazovanie za skončené a verejne vyhlásil napadnutý rozsudok. K spisu okresného súdu sú pripojené v napadnutom rozsudku uvedené konkrétne exekučné spisy ohľadne exekučných konaní, v ktorých mala byť navrhovateľovi podľa návrhu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená tvrdená škoda.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky navrhovateľa ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody navrhovateľa odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu považuje aj odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože navrhovateľ nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v sporných exekučných konaniach. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Odvolacia námietka navrhovateľa, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil navrhovateľ na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia navrhovateľa svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27.04.2012). O navrhovateľom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu (v jednotlivých spojených veciach) riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nevyvlúčil (ani v jednej zo spojených vecí); zo spisu okresného súdu

súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu bolo účastníkom riadne doručené (v každej zo spojených vecí). Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu navrhovateľ v odvolaní neuviedol.

Odvolačná námietka navrhovateľa, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti a vykonaním dokazovania exekučnými spismi v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie tiež nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie doručil okresný súd právnemu zástupcovi navrhovateľa riadne prostredníctvom pošty a včas s poskytnutím päťdňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Navrhovateľ žiadal o zrušenie pojednávania v podstate z dôvodu, že zákonný sudca je vylúčený z pojednávania a rozhodovania vecí, iný dôvod na odročenie pojednávania neuviedol. O námietke zaujatosti sudcov okresného súdu vznesenej navrhovateľom nadriadený súd (v každej zo spojených vecí) riadne rozhodol (konkrétne v konaní sp. zn. 10C/135/2012 uznesením sp. zn. 17NcC/450/2012 zo dňa 18.10.2012 tak, že z pojednávania a rozhodovania vecí vylúčil len sudkyňu JUDr. Máriu Cifrovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z pojednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 10C/186/2012 uznesením sp. zn. 41NcC/255/2012 zo dňa 10.10.2012 tak, že z pojednávania a rozhodovania vecí vylúčil len sudkyňu JUDr. Andreu Gabrielovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z pojednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 10C/189/2012 uznesením sp. zn. 43NcC/266/2012 zo dňa 10.10.2012 tak, že z pojednávania a rozhodovania vecí vylúčil len sudkyňu JUDr. Magdalénu Balážovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z pojednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 10C/155/2012 uznesením sp. zn. 43NcC/259/2012 zo dňa 10.10.2012 tak, že z pojednávania a rozhodovania vecí vylúčil len sudcu JUDr. Miroslava Račka, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z pojednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 14C/179/2012 uznesením sp. zn. 17NcC/107/2012 zo dňa 11.10.2012 tak, že z pojednávania a rozhodovania vecí vylúčil len sudcu JUDr. Miroslava Račka, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z pojednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 10C/140/2012 uznesením sp. zn. 41NcC/259/2012 zo dňa 10.10.2012 tak, že z pojednávania a rozhodovania vecí vylúčil len sudcu JUDr. Miroslava Račka, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z pojednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 10C/188/2012 uznesením sp. zn. 41NcC/262/2012 zo dňa 10.10.2012 tak, že z pojednávania a rozhodovania vecí vylúčil len sudcu JUDr. Miroslava Račka, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z pojednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 10C/192/2012 uznesením sp. zn. 43NcC/279/2012 zo dňa 10.10.2012 tak, že z pojednávania a rozhodovania vecí vylúčil len sudkyňu JUDr. Máriu Cifrovú, ostatných sudcov Okresného súdu Lučenec z pojednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; z uvedeného vyplýva, že ani jedným z citovaných rozhodnutí nadriadeného súdu nebolo rozhodnuté o vylúčení zákonného sudcu, ktorý pojednával a rozhodoval pojednávanej veci); nesúhlas navrhovateľa s rozhodnutím nadriadeného súdu nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, pretože navrhovateľovi zostáva zachovaný odvolací dôvod spočívajúci v tvrdení, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.). Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného navrhovateľa (resp. jeho právneho zástupcu) preto boli podľa odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O.s.p.). Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. K odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania (§ 101 ods. 2 O.s.p.), toto však pozostávalo len s oboznámením sa s exekučnými spismi, ktorý dôkaz navrhol vykonať samotný navrhovateľ priamo v návrhoch na začatie konania s tým, že navrhovateľ bol účastníkom uvedených exekučných konaní a teda obsah exekučných spisov z hľadiska tvrdených skutočností o dobe od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia exekučného súdu o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, resp. do rozhodnutia o zastavení exekúcie mu bol nepochybne známy, pretože z exekučných spisov vyplýva, že všetky rozhodnutia boli navrhovateľovi riadne doručené. Iné (vecné) dokazovanie okresný súd nevykonal. Odvolací súd v zhode s okresným súdom dospel k záveru, že v tomto rozsahu vykonané dokazovanie je dostatočné na rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namietal, že mu nebolo doručené vyjadrenie odporcu k návrhu, toto tvrdenie je v priamom rozpore s obsahom spisu. Okresný súd osobitným uznesením riadne rozhodol aj o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, ktoré v čase rozhodovania okresného súdu vo veci samej bolo už právoplatné. K tvrdenému odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nemohlo dôjsť ani postupom okresného súdu, ktorý napadnutým rozsudkom rozhodol vo veci samej po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania.

Navrhovateľ v odvolaní spochybnil záver okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, keď trval na porušení svojho práva na rozhodnutie v zákonnej lehote. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí aj so záverom okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie navrhovateľa o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že k udeleniu poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi došlo po uplynutí zákonnej pätnásťdňovej lehoty. Samotné nedodržanie zákonnej lehoty exekučným súdom nepredstavuje prieťahy v konaní (porovnaj napríklad nálež Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/471/2012 zo dňa 07.05.2013), pretože exekučný súd je povinný pred udelením poverenia na vykonanie exekúcie vždy skúmať podmienky formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku). Okresný súd správne zdôraznil, že exekučným titulom v sporných exekučných veciach bol rozhodcovský rozsudok. Preto v prípade, že okresný súd (rovnako ako odvolací súd) z pripojených exekučných spisov zistil, že (1) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 14C/179/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 14Er/371/2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 13.05.2009 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 22.10.2009 (poverenie doručil súdnemu exekútorovi dňa 29.10.2009 prostredníctvom pošty), keď predtým exekučný súd výzvami zo dňa 20.05.2009, 25.06.2009 a 12.08.2009 vyzval dotknuté subjekty na predloženie spisu rozhodcovského súdu a zmluvy o úvere, ktorá bola exekučnému súdu doručená dňa 01.10.2009, následne výzvou zo dňa 14.10.2009 vyzval exekučný súd oprávneného na opravu návrhu na vykonanie exekúcie, ktorá bola exekučnému súdu doručená dňa 22.10.2009; po vydaní poverenia exekučný súd uznesením zo dňa 28.02.2012 exekúciu zastavil; (2) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 10C/155/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 14Er/369/2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 13.05.2009 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 13.10.2009 (poverenie doručil súdnemu exekútorovi dňa 26.10.2009 prostredníctvom pošty), keď predtým exekučný súd výzvami zo dňa 20.05.2009, 25.06.2009 a 12.08.2009 vyzval dotknuté subjekty na predloženie spisu rozhodcovského súdu a zmluvy o úvere, ktorá bola exekučnému súdu doručená dňa 01.10.2009; po vydaní poverenia exekučný súd uznesením zo dňa 23.12.2010 exekúciu ako neprípustnú zastavil; (3) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 10C/189/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 17Er/489/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 10.05.2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 09.08.2010 (poverenie doručil súdnemu exekútorovi dňa 13.08.2010 prostredníctvom pošty), keď predtým exekučný súd výzvami zo dňa 11.05.2010 a 26.06.2010 vyzval dotknuté subjekty na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola exekučnému súdu doručená dňa 02.09.2010; po vydaní poverenia exekučný súd uznesením zo dňa 30.12.2011 exekúciu zastavil; (4) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 10C/186/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 17Er/736/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 16.07.2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 21.09.2010 (poverenie doručil súdnemu exekútorovi dňa 18.10.2010 prostredníctvom pošty), keď predtým exekučný súd výzvami zo dňa 20.07.2010 a 07.09.2010 vyzval dotknuté subjekty na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola exekučnému súdu doručená dňa 13.09.2010; po vydaní poverenia exekučný súd uznesením zo dňa 12.12.2011 exekúciu zastavil; (5) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 10C/135/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 6Er/870/2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 16.09.2009 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 03.12.2009 (poverenie doručil súdnemu exekútorovi dňa 15.12.2009 prostredníctvom pošty), keď predtým exekučný súd výzvami zo dňa 21.09.2009 a 08.10.2009 vyzval dotknuté subjekty na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola exekučnému súdu doručená dňa 23.08.2010; po vydaní poverenia exekučný súd uznesením zo dňa 27.09.2010 exekúciu ako neprípustnú zastavil; (6) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 10C/192/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 6Er/890/2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 25.09.2009 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 17.02.2010 (poverenie doručil súdnemu exekútorovi dňa 23.02.2010 prostredníctvom pošty), keď predtým exekučný súd výzvou zo dňa 13.10.2009 vyzval dotknuté subjekty na predloženie zmluvy o úvere, ktorá bola exekučnému súdu doručená dňa 15.03.2010; po vydaní poverenia exekučný súd uznesením zo dňa 29.09.2010 exekúciu ako neprípustnú zastavil; (7) konanie

pred spojením vedené pod sp. zn. 10C/188/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 14Er/370/2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 13.05.2009 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 22.10.2009 (poverenie doručil súdnemu exekútorovi dňa 28.10.2009 prostredníctvom pošty), keď predtým exekučný súd výzvami zo dňa 14.05.2009, 25.06.2009 a 12.08.2009 vyzval dotknuté subjekty na predloženie spisu rozhodcovského súdu a zmluvy o úvere, ktorá bola exekučnému súdu doručená dňa 01.10.2009, následne výzvou zo dňa 13.10.2009 vyzval exekučný súd oprávneného na opravu návrhu na vykonanie exekúcie, ktorá bola exekučnému súdu doručená dňa 22.10.2009; po vydaní poverenia exekučný súd uznesením zo dňa 28.02.2012 exekúciu zastavil; (8) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 10C/140/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 14Er/442/2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 10.03.2010 a exekučný súd písomne poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 26.08.2010; po vydaní poverenia exekučný súd uznesením zo dňa 01.03.2012 exekúciu ako neprípustnú zastavil; odvolací súd osobitne zdôrazňuje, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučných titulov (rozhodcovských rozsudkov) neplatila v prípadoch žiadostí doručených exekučnému súdu po 01.06.2010, resp. 01.06.2011 (novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 102/2011 Z. z. účinná od 01.06.2011 vloženíím slov „rozhodcovských súdov a“ do ustanovenia § 41 ods.2 písm. d/ Exekučného poriadku iba odstránila nejednotný výklad § 41 ods.2 písm. d/ Exekučného poriadku v zmysle, či sa pod vykonateľnými rozhodnutiami rozhodcovských komisií rozumejú aj rozhodcovské rozsudky); uvedený postup a obdobie nemožno považovať za nesprávny úradný postup (prietahy v konaní), pretože uvedené obdobie bolo potrebné na preskúmanie formálnej a materiálnej vykonateľnosti navrhovateľom predložených exekučných titulov (exekučný súd nebol v uvedených obdobiach nečinný a zabezpečoval podklady nevyhnutné na posúdenie splnenia podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie); odvolací súd súčasne podotýka, že vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré navrhovateľ iniciuje pred okresným súdom, je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/606/2012 zo dňa 14.12.2012 alebo sp. zn. II.ÚS/245/2013 zo dňa 25.04.2013).

Za nesprávny úradný postup exekučného súdu nie je možné považovať ani to, že po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku pristúpil exekučný súd k riešeniu otázky, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky). Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozhodcovský rozsudok, je exekučný súd nielen oprávnený, ale aj povinný už v tomto štádiu konania z vlastnej iniciatívy riešiť otázku, či právomoc rozhodcovského súdu bola založená platne uzavretou rozhodcovskou zmluvou ako podmienku materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, keď týmto postupom nedochádza k preskúmaniu vecnej správnosti predloženého exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku), ale len k posúdeniu, či predložený exekučný titul je v súlade so zákonom; ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, je povinný z toho vyvodit' všetky právne dôsledky tak, aby zmluvná strana (spotrebiteľ) nebola neplatnou rozhodcovskou zmluvou viazaná, t.j. exekučný súd je povinný žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnuť (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2011 zo dňa 13.10.2011 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 46/2012, sp. zn. 3MCdo/11/2010 zo dňa 26.09.2011 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 47/2012, sp. zn. 6Cdo/105/2011 zo dňa 10.10.2012 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 66/2013 a sp. zn. 5Cdo/230/2011 zo dňa 18.09.2012 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 68/2013, ale aj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/15/2012 zo dňa 22.05.2013, sp. zn. 2Cdo/239/2012 zo dňa 30.04.2013, sp. zn. 4Cdo/88/2013 zo dňa 24.10.2013, sp. zn. 5MCdo/25/2012 zo dňa 12.06.2013, sp. zn. 7Cdo/235/2012 zo dňa 12.06.2013 a mnohé iné; pozri aj uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS/381/2012 zo dňa 22.08.2012, sp. zn. II.ÚS/545/2010 zo dňa 09.12.2010 a sp. zn. IV.ÚS/60/2011 zo dňa 03.03.2011 ako aj uznesenie Súdneho dvora Európskej únie vo veci zn. C-76/2010 Pohotovosť, s.r.o. proti XX.XX.XXXX).E. zo dňa 16.11.2010). Od tohto záveru nie je žiadny dôvod odkloniť sa ani v prejednávanej veci.

Nakoniec navrhovateľ v odvolaní namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaoberá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Ani v

tomto smere však nemožno podľa názoru odvolacieho súdu okresnému súdu nič vytknúť. Nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (t.j. nesprávny úradný postup exekučného súdu), v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto v žiadnom prípade nespôsobuje navrhovateľom tvrdenú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom odporcu v konaní, ktorý však žiadne trovy konania nežiadal nahradiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči plne neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Keďže však odporca neurobil žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania a ani mu žiadne nevyplývajú zo spisu, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné